

[Tholstrup.]

skippernes eller redernes interesse, at deres folk har papirerne i orden, så man undgår senere ubehageligheder. Det har også sin interesse, at søfartsbogen er kontrolleret, således at det kan ses, at den mand, der søger plads som letmatros, matros eller bedstemand, er kvalificeret til dette job; så kommer man ikke bagefter ud for ubehagelige overraskelser. Derfor kan vi støtte lovforslaget, men vi ser naturligvis gerne resultatet af udvalgsbehandlingen.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag):

Jeg takker de ærede ordførere for den villige modtagelse af lovforslaget. Jeg synes, det er fornuftigt, at sagen undersøges nærmere i et udvalg, specielt med hensyn til de økonomiske problemer, som det ærede medlem hr. Gideon rejste, herunder det spørgsmål, om man ved en forhøjelse af gebyrerne kan få ordningen til at hvile i sig selv. Jeg står naturligvis til rådighed for udvalget med alle de oplysninger, man måtte ønske.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen var inde på spørgsmålet om den såkaldte aspirantordning. Det er ikke et problem, der henhører under dette lovforslag, men jeg skal med den anledning, der nu er givet, se på dette spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Nielsen: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om sygehusvæsenet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1081; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2108).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Johs. E. Larsen: Som repræsentant for en landsdel, hvor sygehusudgifterne virker meget tyngende på det amtskommunale budget, vil jeg gerne takke den højtærede indenrigs- og boligminister for det foreliggende lovforslag om en forhøjelse af tilskuddet til de kommunale sygehuse fra den fælleskommunale udligningsfond. Selvom de foreslåede forhøjelser vel ikke fuldtud dækker de kommunale organisationers forventning, er her dog tale om et beløb af en ikke ringe størrelsesorden som støtte til kommunerne i anledning af de stadigt stigende sygehusudgifter.

Jeg forstår forslaget således, at når tilskuddet foreslås forhøjet med 1 kr. 50 øre pr. indbygger og 60 øre pr. sygedag, er det i nogen måde udtryk for et ønske om at bevare forholdet mellem de bestående tilskud, henholdsvis pr. indbygger og pr. sygedag. Uden at ville antyde, at jeg kender forholdene landet over, er jeg af den opfattelse, at de 11 mill. kr., som forslagets gennemførelse vil koste, i højere grad ville komme de vanskeligst stillede kommuner tilgode, såfremt en noget større del af beløbet blev anvendt til en forhøjelse af tilskuddet pr. sygedag. Det vil jo i almindelighed være sådan, at områder med forholdsvis lille befolkningstal har sværere ved at bære deres sygehusordning end områder, der har et stort befolkningstal med mange skatteydere.

Til belysning af situationen kan jeg anføre, at de amtskommunale budgetter for året 1955—56 ved første behandling udviste en stigning i sygehusudgifterne på tilsammen ca. 13,5 mill. kr. i forhold til indeværende år. Højest ligger Københavns amt med henved 3,4 mill. kr. Af andre amter skal jeg nævne Aalborg amt med 653 000 kr., Odense amt med 646 000 kr., Frederiksborg amt med godt 1,2 mill. kr., Randers amt med godt ½ mill. kr., og landets mindste amt, Bornholm, har en stigning i sygehusudgifterne på 420 000 kr. De fleste amtsråd må regne med en betydelig stigning i udgifterne til deres sygehuse. Det samme er utvivlsomt tilfældet ved de andre kommunale sygehuse.

Den foreslåede forhøjelse af tilskuddet fra den fælleskommunale udligningsfond falder derfor med et populært udtryk på et tørt sted.

Den højtærede minister omtalte ved fremsættelsen af lovforslaget en henvendelse fra